دربه در به دنبال سهمیه پکن

بیم و امید در رقابت‌های جهانی جودو برزیل

گروه ورزشی: چند روز دیگر اعضای تیم ملی جودوی ایران باید در بزرگ ترین رویداد جهانی جودو که در ریودوژانیرو برزیل برگزار می شود با بزرگان جهان به رقابت بپردازند و علاوه بر کسب رتبه های جهانی برای گرفتن سهمیه المپیک پکن مبارزه کنند. تیم ملی جودو ایران بعد از حضوری مقتدرانه در بازی های آسیایی دوحه و همچنین آسیایی کویت دیگر فروغی نداشته است و در تورنمنت های آلمان و دانشجویان جهان کارنامه خوبی از خود برجای نگذاشته است. گرچه مسئولان فدراسیون جودو هدف از شرکت در رقابت های آلمان و یونیورسیاد را فقط محک خوردن ملی پوشان اعلام کردند ولی شکست ملی پوشان با تجربه جودو ایران در نخستین رقابتشان شوک بزرگی بود که نمی توان آن را توجیه کرد. در آلمان بیش از ۳۰۰ جودوکار از ۵۹ کشور جهان حضور داشتند و شکست قهرمانان ما از جمله محمود میران کاپیتان باسابقه ایران در این تورنمنت شلوغ زنگ خطری بود که برای جودو ما به صدا درآمد و در حالی که تیم کشورمان با نفرات اصلی که قرار است به مسابقه های جهانی اعزام شوند در این رقابت ها شرکت کرد اما در حد نام ایران روی تاتامی نرفتند و رهاورد این رقابت ها برای کاروان تیم ملی جودوی کشورمان چیزی نبود.

بررسی کارنامه جودو ایران در رقابت های جهانی نشان می دهد که تنها تک ستاره های جودو ایران که هر چند سال یک بار ظهور می کنند توانسته اند برای ایران افتخارآفرینی کنند. تیم ایران در مسابقات جهانی ۲۰۰۱ مونیخ آلمان با تنها طلای آرش میراسماعیلی و برنز محمود میران توانست چهارم شود. ۲ سال بعد در سال ۲۰۰۳ در مسابقه های جهانی اوزاکای ژاپن باز هم با طلای آرش میراسماعیلی تیم ایران چهارم شد و در ۲۰۰۵ قاهره میراسماعیلی مدال برنز رقابت های جهانی را به گردن آویخت و تیم ایران در رده سیزدهم جای گرفت. در رقابت های آسیایی نیز تیم ایران با تک ستاره های پرفروغ ظاهر شد و در تورنمنت آسیایی در کویت موفق به کسب یک مدال طلا، ۲ نقره و یک برنز شد و این آخرین افتخاری بود که تیم جودو ایران به آن دست پیدا کرد.

[یوسف حیدری]

● پرسش بی پاسخ

گرچه مسئولان فدراسیون جودو علت عدم حضور ۲ تن از جودوکاران با تجربه ایران در پیکارهای بین المللی در شهر برونشویک آلمان را سر وزن نبودن آنها اعلام کردند ولی مبارزه نکردن ۲ قهرمان جودو ایران سؤال بزرگی است که هنوز پاسخ درستی به آن داده نشده است. در همین حال محمد درخشان رئیس فدراسیون جودو نیز با پذیرفتن نتایج دور از انتظار رقابت های آلمان می گوید: وحید سرلک در وزن منهای ۶۰ کیلوگرم و محمدرضا رودکی و محمود میران در وزن به اضافه ۱۰۰ کیلوگرم نتایج ضعیفی گرفتند و از عملکرد آنها راضی نیستم و تنها در وزن منهای ۷۳ کیلوگرم علی معلومات توانست با توجه به جوانی و تجربه کمتر با کسب ۵ پیروزی و دو باخت نتیجه مناسبی کسب کند و نمایش خوبی از خود برجای بگذارد.

حضور در تورنمنت آلمان فرصتی بود تا جودوکاران تیم ملی ایران قبل از اعزام به پیکارهای جهانی برزیل ضمن بررسی توان حریفان از تکنیک های آنها نیز بهره برداری کند و در کنار آن با حریفانی که قرار بود تا یک ماه دیگر با آنها برای کسب سهمیه المپیک ستیز کنند شناخت نسبی پیدا می کردند ولی عدم حضور آرش میراسماعیلی و مسعود حاجی آخوندزاده که بعد از رقابت های آسیایی کویت تمرینات سخت و طاقت فرسایی را پشت سر گذاشته بودند باعث شد تا نقاط ضعف آنها قبل از رقابت های جهانی برزیل به چالش کشیده نشود.

کسب چندین سهمیه المپیک ۲۰۰۸ پکن افتخار بزرگی برای فدراسیون جودو محسوب می شود و این امر در صورتی تحقق پیدا خواهد کرد که یک برنامه ریزی صحیح و اصولی و دقیق برای این رقابت ها انجام گیرد تا بهترین نتایج کسب شود.

بسیاری از کارشناسان نیز کسب سهمیه های المپیک توسط جودوکاران کشورمان را دور از دسترس نمی دانند. آنها معتقدند شکست سنگین تیم ملی جودو ایران در رقابت های آلمان و نمایش ضعیف در یونیورسیاد زنگ خطری است که به صدا درآمده و باید از این شکست ها به خود آمد و درس عبرت گرفت.

● در حد انتظار

محمد بیرامی کارشناس جودو نیز با اعتقاد بر این که باید از تیم ملی جودو در حد توانش انتظار داشت، می گوید: در تورنمنت آلمان بسیاری از قهرمانان دنیا که دارای عناوین مختلف جهانی هستند حضور داشتند و بدون گرفتن مدال حذف شدند. این تورنمنت فراتر از مسابقه های جهانی است و ما نمی توانستیم از تیم اعزامی که در حال آماده سازی فنی و تکنیکی است انتظار مدال داشته باشیم. من معتقدم تیم جودو با توجه به توانش در حد انتظار ظاهر شد.

وجود تک ستاره ها نکته ای است که اغلب کارشناسان به آن اشاره دارند و اعلام می کنند همیشه به درخشش تک ستاره ها در رقابت های جودو دل بسته ایم. بیرامی با اشاره به این که تیم جودوی یکدستی نداریم می گوید: تنها دلبستگی ما وجود تک ستاره ها در تیم است که هر چند سال یک بار ظهور می کنند در حالی که اگر جودوکاران ما در حد نرمال و طبیعی و در تمرینات قبل از رقابت های جهانی برزیل روی فرم باشند می توانیم به کسب چندین مدال امیدوار باشیم.

درحالی که رقابت های آلمان در حال برگزاری بود یک تیم دیگر از جودوکاران کشورمان به پیکارهای دانشجویان جهان اعزام شد. این تیم نیز تنها با کسب یک مدال برنز کارنامه قابل قبولی برجای نگذاشت. گرچه کارشناسان و مسئولان جودو معتقدند که تیم اصلی جودو ایران به این رقابت ها اعزام نشد ولی این واقعیت را نشان داد که هنوز نتوانسته ایم جایگزین مناسبی برای قهرمانان جودو و اعضای اصلی تیم ملی ایران پیدا کنیم. محمد بیرامی نیز با اشاره به این که نفرات اصلی به این رقابت ها اعزام نشدند می گوید: این بار مسابقه های دانشجویان در ردیف و سطح رقابت های جهانی برگزار شد و نفرات اصلی تیم ملی نیز اعزام نشدند و فکر می کنم نفرات جایگزین در این رقابت ها محک خوبی خوردند و تعدادی از آنها نیز مسابقه های خوبی انجام دادند و می توان برای آینده روی آنها سرمایه گذاری کرد. حالا این سؤال پیش می آید که آیا انتخاب نفراتی که در یکی دو سال گذشته بارها و بارها در میادین مختلف و از جمله پیکارهای آلمان و دانشجویان حاضر شده و دست خالی بازگشته اند برای رقابت های جهانی لزومی دارد و این انتخاب صحیح است؟ مگر یک ورزشکار در یک ورزش انفرادی مانند جودو چقدر باید فرصت داشته باشد که با دوران قهرمانی خداحافظی کند؟ چرا در هر وزن فقط تک ستاره هایی داریم؟ در کنار این سؤال ها شایعه هایی نیز در اطراف تیم ملی جودو مطرح است مبنی بر این که شماری از جودوکاران باسابقه ایران در تمرینات شرکت ندارند و به صورت انفرادی تمرین می کنند. این شایعه ها اگر صحیح باشد می تواند بر انسجام گروهی تیم ملی جودو که تا چند روز آینده در مهمترین رقابت جهانی شرکت خواهد کرد تأثیرگذار باشد.

شکست سنگین تیم ملی جودو ایران در رقابت‌های آلمان و نمایش ضعیف در یونیورسیاد زنگ خطری است که به صدا درآمده و باید از این شکست‌ها به خود آمد و درس عبرت گرفت

مهدی درخشنده کارشناس جودو درباره روند انتخاب نفرات تیم اعزامی به مسابقه های جهانی برزیل می گوید: این انتخاب ها در یک روند درست انجام نگرفته و بیشتر انتصابی صورت گرفته است تا انتخابی و هیچ گاه سایه نفرات دوم تیم ملی بر روی نفرات اصلی سنگینی نکرده است. یک عده مطمئن هستند که جزو نفرات اصلی و همیشگی اردو هستند و نفرات دوم نیز به مسابقه ها و تورنمنت هایی غیر از جهانی فرستاده می شوند و این امر باعث می شود تا در جودو کشورمان نیروهای جوان و پدیده هایی مثل آرش میراسماعیلی نداشته باشیم. ما نزدیک به ۲ سال است که در جودو هیچ جهشی نداشته ایم و رو به زوال رفته ایم و آمارهای کارشناسی نیز این امر را ثابت می کند. در حالی که انتظار می رود ورزش جودو کشورمان صاحب چند مدال در رقابت های جهانی و المپیک شود ولی هنوز لیگ جودو سال ۸۶ آغاز نشده و تاکنون تیم های شرکت کننده در لیگ نیز مشخص نیستند.

درخشنده با اشاره به آغاز نشدن لیگ ۸۶ و با توجه به گذشت ۵ ماه از سال می گوید: در مرداد ماه سال ۸۵ لیگ جودو آغاز شد و جودوکاران جوان و با تجربه در قالب چند تیم با یکدیگر رقابت کردند ولی در سال ۸۶ هنوز لیگ آغاز نشده است. وجود یک لیگ منظم که در آن جودوکاران ۷ تا ۱۰ ماه با یکدیگر رقابت کنند می تواند بازدهی خیلی خوبی برای جودوی کشورمان داشته باشد و افراد با استعداد و ستاره در همین لیگ ها مشخص شوند.

او با اعتقاد به تجدیدنظر در سازماندهی تیم های ملی می گوید: باید در انتخاب سازماندهی ها و انتخاب مربیان و نفرات تیم ملی تجدید نظر کنیم. دیدگاه هایمان بسته است و ۲ سال است که فقط به داشته های مان بسنده کرده ایم و دیدگاه های بالاتری نداریم. برای رفتن به المپیک باید المپیکی فکر کنیم و المپیکی برنامه ریزی کنیم. باید سیستم تمرین ها را تغییر دهیم، زیرا اگر بهترین تمرین ها نیز به مدت طولانی تکرار و یکنواخت باشد بازدهی نخواهد داشت. البته این بدان معنا نیست که باید مربیان و یا تمرینات آنها عوض شود بلکه منظور این است که باید سیستم تمرین ها تنوع داشته باشد و بدن جودوکاران به یک سیستم عادت نکند. محمد بیرامی کارشناس جودو نیز با این اعتقاد که ملی پوشان باید در قالب یک تیم تمرین کنند می گوید: سبک تمرینی محمود میران سیستم ژاپنی است که با بسیاری از جودوکاران ما متفاوت است. او صبح ها بدنسازی و بعدازظهرها تمرین می کند و کادر فنی باید او را مجاب کند بدنسازی را زیر نظر کادر فنی انجام دهد و جداگانه تمرین نکند و هر زمان نیز در قالب تیم تمرین کرده موفق بوده و مطمئن باشید در رقابت های جهانی برزیل او یکی از مدال آوران خواهد بود.

آیا تیم ملی جودو ایران آنالیزور دارد و این آنالیزور آیا می تواند بازی‌های حریفان جودوکار ما را نیز آنالیز کند و نقطه ضعف و قوت آنها را به ورزشکاران منتقل نماید؟

بحث دیگری که درباره تیم ملی جودوی کشورمان می توان به آن اشاره کرد بحث وجود آنالیزور در تیم ملی است، آیا تیم ملی جودو ایران آنالیزور دارد و این آنالیزور آیا می تواند بازی های حریفان جودوکار ما را نیز آنالیز کند و نقطه ضعف و قوت آنها را به ورزشکاران منتقل نماید؟

محمد بلوطی یکی دیگر از کارشناسان جودو با مطرح کردن بحث ضرورت وجود آنالیزور در تیم ملی می گوید: وجود یک آنالیزور قوی برای تیم ملی بسیار ضروری است. او می تواند در تمام رقابت ها با زیر نظر گرفتن حریفان جودوکاران ما نقاط ضعف حریفان و نوع گارد آنها را به ورزشکاران ما منتقل کند. متأسفانه در این مدت نسبت به این موضوع کم توجهی شده است. ما نباید دنبال این باشیم که از فدراسیون انتقاد کنیم و به نظرم تیم ما در بازی های آسیایی چهره بدی از خودش نشان نداد و تنها نقطه مبهمی که باقی مانده در مورد نحوه انتخاب نفرات اعزامی به رقابت های دانشجویان است زیرا ما دانشجویانی داریم که می توانستند در این رقابت ها مدال کسب کنند. ابتدا باید علت انتخاب این نفرات مشخص شود و در آن زمان درباره این موضوع بحث کرد. این کارشناس نیز عدم برگزاری لیگ جودو را یکی از مشکلات اساسی جودو کشور می داند.

● کناره گیری تیم های باشگاهی

حذف شدن تیم های خوبی مانند پاس، پرسپولیس، پیکان، برق و صنام از لیگ جودو یکی از اتفاقات ناگواری است که تأثیر منفی در جودوی کشورمان خواهد گذاشت.

بلوطی درباره آموزش گروهی از مربیان جودوی کشور گفت: دو سال قبل در کمیسیون آموزش فدراسیون جودو طرحی به اجرا گذاشته شد که در آن تعدادی از مربیان که جودوکاران خوبی را آموزش و به جامعه جودو کشور تحویل داده بودند را انتخاب کرده و هر کدام از آنها را همراه تیم ملی جودو به رقابت های خارجی فرستادیم. این کار باعث می شد تا آنها به عنوان آنالیزور در کنار تیم ها بتوانند کمک کنند و همزمان نیز آموزش های لازم و شناخت حریفان خارجی و نحوه مبارزه آنها را فرابگیرند ولی بعد از مدتی تعدادی از مربیان گلایه کردند که از آنها به عنوان فیلمبردار در رقابت ها استفاده می شود. این ماجرا باعث شد تا روند اعزام مربیان همراه تیم ملی ادامه پیدا نکند. او کادر فنی تیم ملی جودو را بسیار مناسب می داند و می گوید: در این فرصت باقی مانده تا رقابت های جهانی می توانیم از وجود آنالیزورهای قوی و باهوش در کنار تیم ملی استفاده کنیم و من مطمئن هستم که در رقابت های جهانی، جودوکاران ما به ۳ مدال با ارزش که لایقش هستند، خواهند رسید.

در پایان باید گفت که حضور در المپیک برای هر ورزشکار و کشوری افتخار بزرگی محسوب می شود که فدراسیون جودو کادر فنی تیم ملی با توجه به کارنامه قابل قبولی که در گذشته کسب کرده است این توانایی را دارد که با یک برنامه ریزی مناسب و به کارگیری نظرات کارشناسان در برزیل نیز امتیازات لازم را کسب کند و این دور از دسترس نخواهد بود و باید روزی را شاهد باشیم که جودو کشورمان مانند ورزش های بسکتبال و والیبال پله های موفقیت را طی کند.

پیشتازی یک استرالیایی در گراندپری موتوسیکلت رانی جهان

هیچ کس به «استونر» نمی رسد

[منبع: UPI]

کیسی استونر استرالیایی را باید پدیده فصل جاری مسابقات گراندپری موتوسیکلت رانی جهان نامید. او در پایان تورنمنت اخیر گراندپری چک که در شهر «برنو»ی این کشور برگزار شد، در جدول رده بندی کلی فصل ۶۰ امتیاز از ولنتینو روسی ستاره ایتالیایی و فاتح ۵ دوره این مسابقات پیش افتاد و یک بار دیگر نشان داد که آماده ترین موتوسیکلت ران امسال دنیا است. او در همین راستا در برنو از آغاز تا پایان درصدر قرار داشت و اول شد و جان هاپکینز آمریکایی از تیم سوزوکی در جای دوم ایستاد. با این حال فاصله هاپکینز با استونر که عضو تیم دوکاتی است، به حد قابل ملاحظه ای می رسید. نیکی هایدن آمریکایی که سال پیش به مقام قهرمانی جهان در این رشته رسید، در برنو سوم شد و دنی پدروزای اسپانیایی از تیم هوندا به رتبه چهارم دست یافت.

تورنمنت موتوسیکلت رانی ۵۰۰ سی سی (موتوجی.پی) چک در پیست ۵/۴ کیلومتری ماساریک شهر برنو برگزار شد و دوازدهمین تورنمنت از سری مسابقات امسال این رشته محسوب می گشت و برای استونر هفتمین پیروزی را در این تعداد مسابقه رقم زد. او که ۲۲ سال بیشتر ندارد، در پایان کار گفت: «امروز همه چیز به شکلی عالی سپری شد و حتی تایرهای موتوسیکلت من نیز خوب عمل کردند. شروع بسیار سریعم در این مسابقه و سپس حفظ نسبی همان ریتم در اواسط رقابت باعث شد بتوانم در بخش پایانی کار را بر خود قدری آسان بگیرم و از سرعت خود بکاهم.»

● کنترل شرایط

استونر به واقع در بخش های پایانی مسابقه بیشتر به کنترل شرایط پرداخت و سعی کرد برتری اش را که در قسمت های قبلی رقابت با قاطعیت حاصل آمده بود، حفظ کند و در این راه کاملاً موفق بود. هاپکینز که در جدول رده بندی کلی فصل صاحب جایی بالاتر از پنجمی است، می گوید: «سرعتی که استونر در این مسابقه داشت، غیرطبیعی به نظر می رسید. او به عنوان نمونه حتی یک اشتباه نیز در مسیر و در این تورنمنت مرتکب نشد و کارش را کم نقص انجام داد و بنابراین رسیدن به وی و پیشی گرفتن از او تقریباً غیرممکن بود و من باید از رتبه حاصله خودم راضی باشم.»

روسی نمی تواند چنین چیزی را درباره خود بگوید. مردی که در دهه جاری حاکم بر مسابقات «موتوجی.پی» بوده، در برنو نیز مثل برخی تورنمنت های دیگر امسال بد عمل کرد و روز بدون تمرکز و فاقد قدرتی را گذراند و به همین خاطر به رتبه ای بالاتر از هفتمی نرسید. با این حال او به خاطر تجربه گران و مهارت کلانش از معدود کسانی است که شاید بتواند در ۶ تورنمنت باقی مانده از فصل ۲۰۰۷ رقابت های موتوسیکلت رانی ۵۰۰ سی سی قهرمانی جهان بر استونر چیره شود و او را پشت سر بگذارد. این در حالی است که واقع بینان می گویند چنین چیزی چندان متصور نیست و استونر به خاطر حفظ فرم عالی اش در طول فصل بعید است که در رقابت های باقی مانده به امتیازات مورد نیازش برای قهرمانی نرسد و یا این که روسی و سایر رقبای استونر در تورنمنت های بعدی چنان شکوفا شوند که بتوانند جبران مافات کنند. فضای فعلی و همچنین فصل پیش در تضاد با وضعیت سال های قبل از آن است که «روسی» از هر نظر بر سایرین سایه انداخته بود و دیگران تحت الشعاع او قرار داشتند. کار به جایی کشید که در سال های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۵ کمتر کسی می توانست به پیروزی و یا قهرمانی در تورنمنت های این رشته بیندیشد. روسی از این طریق بود که تبدیل به «قدرت» برتر این رشته و مردی شد که در عین جوانی هیچ کس نمی توانست اندیشه رسیدن به او را به مخیله خود راه دهد. پیروزی عجیب نیکی هایدن آمریکایی در رقابت های سال ۲۰۰۶ آن وضعیت را تغییر داد و روسی با لغزش ها و بخصوص ناکامی اش در تورنمنت آخر بیشترین کمک را به حریف رساند. کافی بود «روسی» در تورنمنت واپسین فصل گذشته جزو ۳ نفر اول قرار می گرفت تا در مجموع هم قهرمان شود، اما او نتوانست ودچار حادثه ای تازه و از پیست خارج شد و هایدن که قبلاً یک بار پیشتازی را به دست آورده و سپس در هفته های پایانی فصل به رقیب سپرده بود، از آن فرصت تازه بیشترین بهره را گرفت و با کسب امتیازات لازم قهرمان جهان شد. امسال استونر حتی به چنان قضیه ای نیاز ندارد، زیرا برتری قابل ملاحظه ای بر روسی و سایرین دارد و می تواند تکیه بر آن تا پایان فصل پیروزمندانه به پیش تازد.

● نتیجه گراندپری موتوسیکلت رانی چک

۱- کیسی استونر از استرالیا (تیم دوکاتی) با ۴۳-۴۵/۸۱۰ دقیقه

۲- جان هاپکینز از آمریکا (سوزوکی) با ۴۳/۵۳/۷۱۳ دقیقه

۳- نیکی هایدن از آمریکا (هوندا) ۴۳-۵۸/۹۱۰ دقیقه

● جدول رده بندی کلی فصل

۱- کیسی استونر ۲۴۶ امتیاز

۲- ولنتینو روسی از ایتالیا (یاماها) ۱۸۶ پوئن

۳- دنی پدروزا از اسپانیا (هوندا) ۱۶۸ امتیاز

۴- کریس ورمولن از استرالیا (سوزوکی) ۱۲۴ امتیاز

۵- جان هاپکینز ۱۲۳ پوئن

مصاحبه‌ای با گوش چپ «شیشه‌ای و جدید» رئال مادرید

روبن: این یک شروع تازه برای من است

پس از ۲ ماه و نیم صبر و درخواست و اصرار و انکار، سرانجام آری ین روبن گوش چپ هلندی و ۲۴ ساله تیم فوتبال چلسی انگلیس سر از رئال مادرید درآورد و کلکسیون خریدهای مکرر و پرشمار و بزرگ کهکشانی ها در تابستان امسال را کامل کرد. روبن که بازیکن اسبق آیندهوون هلند است با چلسی در سه فصل گذشته ۵ جام برد و به لحاظ تکنیکی فوق العاده است اما در اغلب اوقات مصدوم و حاشیه نشین بود و همین مسأله باعث شد خوزه موری نیو مربی پرتغالی چلسی از وی قطع امید کند و از دوماه پیش که این باشگاه متمول لندنی فلوران مالودا بال چپ ملی پوش المپیک لیون فرانسه را خرید، به واقع مشخص و قطعی شده بود که روبن رفتنی است. هر چند در این واقعه تا ۱۰ روز پیش فاصله افتاد ...

[وصال روحانی/منبع: Daily Mail]

■ آیا آمادگی حضور سریع و بلاواسطه در ترکیب رئال و کسب موفقیت در این زمینه را دارید؟

آثار عمل جراحی که مدتی پیش بر روی زانویم انجام شد، هنوز تا حدی باقی است، اما مدتی است تمریناتم را از سر گرفته ام و حتی در هفته قبل از جدایی از چلسی در یک مسابقه دوستانه این تیم نیز شرکت کردم و مشکلی هم نداشتم. امیدوارم با رئالی ها نیز هر چه سریع تر هماهنگ شوم و مسئولان فنی تیم به این نتیجه برسند که من قادر به همکاری کامل و دائمی با یاران جدیدم هستم.

■ آیا انتظار این استقبال گرم از خود در رئال را داشتید و آیا همین مسأله بر مسئولیت های شما نخواهد افزود؟

واقعاً بیش از حدی بود که انتظار آن را می کشیدم. نمی دانستم دقیقاً چه چیزی در آن جا در زمان ورود من شکل خواهد گرفت و با این مراسم استقبال از دو هموطنم وسلی اسنایدر و رویستون درنته را از تلویزیون دیده بودم، اما نمی دانستم همان بساط پرشکوه در مورد من نیز اجرا خواهد شد یا خیر. هر چه بود زمانی که در محل مراسم و در برنابئو ظاهر شدم، شکوه محل مرا گرفت و برخورد هواداران رئال با من فوق العاده بود. همان مسأله انگیزه ای بیشتر را به من می بخشد تا برای رئال مؤثرتر واقع شوم و کار و تلاش بیشتری را به کار گیرم.

■ معلوم است که از مشخص شدن تکلیف تان و جدایی از چلسی و آمدن به اینجا بسیار راضی هستید؟

همین طور است. کش و قوس جدایی من از چلسی بیش از حد طولانی شد و دوران سختی برای من رقم خورده بود. از همان نخستین روز گردهمایی مجدد در چلسی و «تمرینات پیش فصل» انتقال من به برنابئو به عنوان یک گزینه و احتمال قوی خودنمایی می کرد. در نتیجه من مجبور بودم در حالت ابهام و انتظار زندگی کنم و می بایست تکلیف آن قضیه را هر چه سریع تر تعیین می کردم و یا بهتر بگویم باید صبر می کردم تا باشگاه (چلسی) سرنوشت مرا ترسیم کند و این اتفاق بالاخره افتاد و اکنون از هر لحظه حضور خودم در رئال لذت می برم، زیرا دیگر با بلاتکلیفی همراه نیست و برعکس می دانم که چه چیزی پیش روی من است.

■ آیا فکر می کردید که روزی یک باشگاه مطرح (رئال) برای دستیابی به شما ۳۶ میلیون یورو بپردازد؟

بله، پول زیادی است اما این نشان می دهد که این تیم تا چه میزان مرا می خواسته و در این امر چقدر جدی و کوشا بوده است و همین مسأله به من اطمینان و اعتماد به نفس می بخشد. شما دیدید که در ماه های اخیر رئال مادرید در تصاحب من چقدر تلاش کرد و دست به هر کاری زد و حتی یک روز هم از این امر غافل نماند. بنابراین من از الحاق به چنین باشگاهی کاملاً راضی ام و رقمی هم که گفتید، بیشتر اسباب غرور من شده است و نه ترس و توقف من.

■ روابط کاری و حرفه ای شما با خوزه موری نیو چگونه شکل گرفت و به کجا انجامید؟

من ۳ سال فوق العاده را در کنار او گذراندم و با هدایت وی به هر جام و افتخار ممکن در انگلیس رسیدم و بنابراین از اقامت ام در چلسی و دوران بازی ام در آن تیم کاملاً راضی ام. در عین حال بداقبال بودم و مصدومیت های زیادی طی آن مدت دامان مرا گرفت و بنابراین نتوانستم حداکثر اثری را که می خواستم بر تیم بگذارم. فکر می کنم سال اول حضورم درچلسی بسیار خوب بود، اما پس از آن بداقبالی های من شروع شد و آسیب دیدگی های مکرر و به تبع آن دوری از فرم ایده آل سبب شد که بیش از پیش از مسابقات چلسی و از ترکیب تیم دور بمانم. اینها باعث شده است که حضورم در رئال را یک شروع مجدد برای زندگی ورزشی ام بینگارم و در انتظار وقایعی مثبت تر و شیرین تر باشم. فقط امیدوارم در رئال به همان مشکلاتی برخورد نکنم که در چلسی به لحاظ مصدومیت با آن مواجه شدم.

آیا گمان نمی کنید که چلسی تلاش لازم رابرای حفظ شما نکرد؟

برعکس آنها به هر کاری در این ارتباط دست زدند و تا آخرین روزها هم برای ابقای من در استمفورد بریج صبر کردند، اما وقتی دیدند بهترین راه به لحاظ اقتصادی و ورزشی جدایی است، دست به این کار زدند. ضمن این که وقتی باشگاهی به بزرگی رئال به سراغ تان می آید، چاره ای جز پذیرش پیشنهادش ندارید. واقعاً شما را زیر و رو و امیدوار می کند. چلسی فهمید که کدام راه به سود من و آنهاست و طبق آن عمل کرد، هر چند من هرگز ایام خوش حضورم در استمفورد بریج را از یاد نمی برم.